

сега може да заемами пари съ лихва по грошъ на стотѣхъ за мѣсець. Тогазъ защо ни е да си правимъ такива дружини, за които ти ни говоришъ ?

А ето защо : първо, сега селенина отъ общественитѣ каси не може да вземе безъ здравъ залогъ ; второ, лихвитѣ които дава, не оставятъ въ селото му. Ако ли селенитѣ отъ едно или нѣколко села си направеха дружество, за което по-горѣ говорихъ, то ще иматъ слѣдующата полза : първо, ще могатъ да заематъ безъ залогъ и сиромашъ и богатъ по равно ; второ, лихвитѣ които сега даватъ другиму, ще оставатъ въ касата на дружеството, и когато то си покрне отъ тѣхъ разноснитѣ, останалата частъ отъ печалбата ще се расподѣля по равно мѣжду членовѣтъ му селени, тѣй щото, ще са случва, че селенина който е далъ лихва за заетитѣ пари да си земе дѣлъ отъ печалбата, въ която е влѣзла и лихвата що е далъ ; третио, азъ по-горѣ казахъ, че ще са зема лихва по грошъ на стотѣхъ само на първо врѣме, доде са усили капитала на дружината. А когато капитала порасте, тогава ще са зема по 20 пари. А като порасте още повѣче, ще са зема само по 10 или 5 пари лихва на стотѣхъ грошове за мѣсець, отъ която да има да са плаща на тѣзи които управляватъ дружината, тѣй щото, тогава вѣче не ще има лихва, защото тя ще са обжрне въ платка на тѣзи които управляватъ общинския капиталъ, — това и така са пада, защото за сѣка работа спорѣдъ заслугата ѝ трѣба да са плаща.

Голѣми сумми са даватъ на заемъ съ поржчителство на едного или двама отъ членовѣтъ на дружеството. Тѣ отговарятъ, ако заемача не може да наплати. Не трѣба да са иска за осигоряване на зема нѣкакавъ залогъ, защото въ такъвъ случай по-много не ще могатъ да са възползоватъ отъ заемъ, и дружеството ще съществува само за богатитѣ, когато то е най-нуждно за сиромаситѣ.